

Hermed sluttede forhandlingen.

Forhandling

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 65 stemmer (KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 53 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om forsvarrets organisation m.v.

Af forsvarsministeren (Enggaard).

(Fremsat 8/2 90. Første behandling 22/2 90. Betænkning 15/3 90. Anden behandling 22/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af plejevederlag m.v. ved pasning af døende).

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 1/11 89. Første behandling 9/11 89. Betænkning 22/3 90. Anden behandling 27/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Glistrup (FP):

Når jeg stemmer nej til det foreliggende lovforslag, beror det på, at en afvejning efter min mening fører til, at dette forslag er mere umenneskeligt, end det er menneskevenligt. Det, som forslaget jo baseres på, er, at der skal indgås en kontrakt mellem et menneske, der nærmer sig sin død, og en eller anden pårørende til dette menneske, og så bliver denne kontrakt indsendt til kommunen og eventuelt godkendt, eventuelt ikke godkendt, af kommunen.

Den grundlæggende forudsætning for en sådan kontrakt, som denne ordning handler om, er efter lovforslagets tekst ganske klart og tydeligt, at den kontraktspartner, som skal plejes, befinder sig i en situation, hvor lægelig behandling er udsigtsløs og man må se vedkommendes død i øjnene.

Selve det at have en lovgivning, hvor man siger, at mennesker altså kontraktmæssigt skriver under på – eventuelt for notarius publicus – at de befinder sig i en situation, hvor de må se døden i øjnene, er noget særdeles betænkeligt at komme ind på.

Bevares, vi kender alle sammen, at athenienserne, stoikerne osv. trygt og modigt kunne se manden med leen, der nærmede sig dem, i øjnene, men der er mennesker, for hvem selve det at skulle kontrahere ud fra den grundlæggende forudsætning: Nu er du i en situation, hvor alt håb lades ude og du vil dø på et eller andet tidspunkt, er noget, som er særdeles ubehageligt. Det gælder, hvad enten det er ved en lægelig rådgivning på sygehuset, eller det er familiemæssigt, at man siger: Du skal i grunden indgå en sådan aftale. Det er i sig selv meget betænkeligt.

Og ser vi så på den anden kontraktspartner, vil det jo typisk være situationen, at der er 5 børn, og at den mest forkuede datter simpelt hen får at vide af de fire, som elsker at more sig: Nu skal du vise ansvar over for vor stakkels gamle far eller vor stakkels gamle mor, nu skal du gå hen og påtage dig dette plejearbejde. Og så længe døden ikke er helt øjensynligt nær, kan det godt være, at denne forkuede Maria Magdalene i søskendeflokken lader sig overtale til at gøre endnu en indsats for familien ved at indgå på sådan en kontrakt.